

Μαρωνείας Παντελεήμων: «Πορεία προς την ελευθερία»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής](#)

Ο Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων εξέδωσε το μήνυμά του για την Κυριακή 21 Σεπτεμβρίου με τίτλο «Πορεία προς την ελευθερία».

“Οι τρεις προστακτικές της διακηρύξεως του Χριστού, απαρνησάσθω, αράτω, ακολουθήτω, αλληλοσυνδέονται. Η μία φωτίζει και προσδιορίζει την άλλη• κι έτσι, σαν μια ενότητα πρέπει να τις στοχαζόμαστε. Δεν γίνεται να απαρνηθούμε τον εαυτό μας χωρίς συνεχή άρση του σταυρού μας. Ολ’ αυτά αλληλοπεριχωρούνται, καθορίζουν τριαδικά μια στάση ζωής, γεμάτης από τη χάρη του Θεού, την ελευθερία, την αιωνιότητα”, ανέφερ μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Ολόκληρο το μήνυμα

Πάντοτε, ιδιαίτερα όμως στον καιρό μας, ή λατρεία του «Εγώ» υπήρξε για πολλούς μιά μυστική, είδωλολατρική αίρεση. Άγαπούμε, εκτιμούμε, σκεπτόμαστε συνεχώς τον εαυτό μας. Βλέπουμε, κρίνουμε, αντιδρούμε μέ μέτρο τον εαυτό μας. Καί τίς σχέσεις μας μέ τό Θεό τίς χρησιμοποιούμε πολλές φορές για επενδύσεις καλής φήμης.

Κλινόμαστε στό όχυρό του «εγώ» μας για νά είμαστε «άσφαλείς», καί γινόμαστε άπρόσιτοι, αίχμάλωτοι του εαυτού μας. Άγαπούμε τούς άλλους μόνον έν σχέσει μέ το δικό μας συμφέρον. Η ιδιοτέλεια βρίσκεται στή ρίζα κάθε σχεδίου καί ένεργείας μας. Άκόμη καί τό Εύαγγέλιο τό περνούμε από τό φίλτρο τών δικών μας προτιμήσεων, κρατώντας ό,τι μάς άρέσει καί αφήνοντας για τούς δήθεν υπερβολικούς τά πιό δύσκολα παραγγέλματα.

Ό Χριστός όμως έξακολουθει νά καλεϊ, όσους πραγματικά θέλουν νά τον ακολουθήσουν, σέ μιά πορεία έλευθερίας. Έλευθερίας από τήν πιό άδηλη καί συνεχή σκλαβιά. Τή δουλεία του εαυτού μας. Η πρώτη κίνηση για τήν κατάκτηση

τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας εἶναι νά ἀρνηθοῦμε τόν ἑαυτό μας. Δέν πρόκειται γιά μιά αὐτοσυγκράτηση, μιά ἀποχή ἀπό κάποια εὐχαρίστηση ἢ πολυτέλεια, μιά μικροασκητική. Αὐτό πού ζητεῖται εἶναι νά ἀρνηθοῦμε τόν ἴδιο τόν ἑαυτό μας • νά γίνουμε ξένοι γι' αὐτόν, νά ἔχουμε τή δύναμη νά λέμε ὄχι στή φυσική του ἐπιθυμία γιά ἄνεση, γιά ἀθέμιτη ἠδονή, γιά πάθη πού μολύνουν τήν ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια • νά ἀρνούμεθα τή συνεχή ἀπασχόλησή του μέ τά «δικά του».

Ὁ Χριστός μάς καλεῖ νά Τόν ἀκολουθήσουμε. Ποῦ, Κύριε; Μέσα στούς δρόμους τῶν ἀνθρώπων • ἀνάμεσα στούς πονεμένους, τούς φτωχοῦς, τούς ἀρρώστους, τούς παρεξηγημένους, κοντά σ' ὅλους αὐτούς πού ἔχουν ἀνάγκη παρηγοριᾶς, καθοδηγήσεως, θεραπείας. Ἀποστολή μου εἶναι «νά φέρω στούς φτωχοῦς χαρμόσυνο ἄγγελμα, νά γιατρέψω ὅσους ἔχουν συντετριμμένη καρδιά, νά κηρύξω στούς αἰχμαλώτους ἀπελευθέρωση, στούς τυφλοῦς ἀνάβλεψη, νά ἐλευθερώσω ἐκείνους πού πιέζονται», λέει ὁ Χριστός. Ἡ πορεία μας νά εἶναι μιά συνεχῆς διακονία ἐλπίδος, στοργῆς καί φροντίδας γιά τούς ἄλλους. Οἱ τρεῖς προστακτικές τῆς διακηρύξεως τοῦ Χριστοῦ, ἀπαρνησάσθω, ἀράτω, ἀκολουθήτω, ἀλληλοσυνδέονται. Ἡ μία φωτίζει καί προσδιορίζει τήν ἄλλη • κι ἔτσι, σάν μιά ἐνότητα πρέπει νά τίς στοχαζόμαστε. Δέν γίνεται νά ἀπαρνηθοῦμε τόν ἑαυτό μας χωρίς συνεχή ἄρση τοῦ σταυροῦ μας. Ὅλ' αὐτά ἀλληλοπεριχωροῦνται, καθορίζουν τριαδικά μιά στάση ζωῆς, γεμάτης ἀπό τή χάρη τοῦ Θεοῦ, τήν ἐλευθερία, τήν αἰωνιότητα.